אין רחוב
כזה בחיפה

ليس هناك شارع
كهذا في حيفا

בתיה שני

باتيا شني

״סמיוטיקה עוסקת בכל דבר שניתן להתייחס אליו כסימן. סימן הוא כל דבר שניתן להתייחס אליו כממלא מקום של משהו אחר באופן משמעותי. המשהו האחר הזה אינו חייב בהכרח להתקיים או להימצא במקום כלשהוא בזמן שהסימן מייצגו (׳עומד בשבילו׳). לכן סמיוטיקה היא בעקרון דיסציפלינה החוקרת כל דבר שנעשה בו שימוש כדי לשקר״[1] כותב אומברטו אקו בספרו תיאוריה של הסמיוטיקה.

נא להחזיר לשולח

תמר דרזדנר

על צידן החיצוני של המעטפות שבתיה שני משגרת לכתובות מפוברקות, שקריות, שאינן קיימות במציאות, מתקיים מערך סימנים עשיר שמורכב מבולים, מילים, ציורים, רקמה והדבקה. לעיתים, אך לא תמיד, יש הלימה בין הטקסט לדימוי החזותי. לסימנים אלה מתווספים סימנים מוטבעים של רשויות דואר ברחבי העולם, שתוכנם הוא הנמען הבדוי, הלא ידוע, והכתובת שאינה קיימת ולכן לא נמצאה. במפגש הראשוני של הצופה עם המעטפות מתעוררת התפעלות מהעושר והיופי הויזואלי, אך זו מתחלפת מהר מאד במבוכה של אי הבנה כתוצאה מהניסיון לקרוא את הכתובות והשמות המוזרים, המצחיקים, האניגמאטיים והבלתי הגיוניים, ולהבין מה עומד מאחורי מהלך אמנותי זה.

המעטפות הראשונות נשלחו ב־1994, כפעולה של ניסוי וטעייה. שני שלחה מעטפות אותן עיטרה ברקמה, למוסדות אמנות וגלריות, בציפייה תמימה כי יחזירו לה את המעטפות עם אלמנט שיוסיפו עליהן, או מכתב. רוב המעטפות לא חזרו. כדי למנוע אכזבה בעתיד, כמהלך שעוקף את עולם האמנות וכהצעה לאפשרות ״תצוגה״ אחרת, היא המשיכה לשלוח מעטפות לכל קצוות תבל, תוך ניסיון לשלוט בתהליך (עד כמה שניתן) ולוודא מראש שרובן גם תחזורנה אליה. כמי שלא מרדה בנעוריה, היא החליטה להיות ״ילדה רעה״, להשתעשע, להשתובב ולשטות ברשויות הדואר ברחבי העולם. שני החלה לשלוח מעטפות ממקומות שונים בעולם בהם שהתה, לכתובות מומצאות של אנשים שאינם קיימים, בידיעה שהמעטפות תחזורנה אליה כשהנמען או הכתובת לא ימצאו. הכתובת להחזרה הייתה כתובת מגוריה באותה תקופה, כך שהמעטפות יצאו ממדינה אחת, נשלחו למדינה אחרת ובסוף המסלול חזרו אל ביתה. המניפולציה שעל רשויות הדואר הביאה לכך שעובדי הדואר

במדינות שונות היו שותפים אקטיביים בפרויקט המעטפות, ללא ידיעתם וללא הסכמתם, ובעזרתם היא יצרה לעצמה תערוכה חוצת גבולות גיאוגרפיים .

בהקדמה לספרו "כוח האמנות" כותב התיאורטיקן בוריס גרויס[2]: "שיח האמנות השולט מזהה אמנות עם שוק אמנות ועיוור לכל אמנות שנוצרת ומופצת באמצעות מכניזם שאינו השוק. עולם האמנות עסוק כולו באינטרסים מסחריים שונים, שבסופו של דבר מכתיבים אמות מידה להכלה או להדרה שמעצבות אותו עצמו". האופן בו בחרה שני לשלוח את המעטפות הוא ללא ספק אקט של התרסה וביקורת כנגד עולם האמנות, כללי ההתקבלות אליו וההדרה ממנו של אמנים "אאוטסיידרים" כמוה, שלא התאימו לאב־טיפוס של אמן מקצועי כפי שנתפש בעיני השחקנים הפעילים בשוק האמנות.

המעבר ממשלוח המעטפות כאקט של משחק, שחרור והומור למשלוחן כפרויקט עם אמירה פוליטית נוקבת התרחש בעקבות רצח ראש הממשלה יצחק רבין ב־1995. את יום השנה למותו החליטה שני לציין במשלוח סדרת מעטפות שעליהן הודבקו בולים עם דיוקנו של רבין. החלטה זו נבעה מהרצון לשתף אנשים בעולם באסון שהתרחש בישראל ולחשוף אותם לשבר אותו חוותה החברה הישראלית. שנים לאחר מכן היא נקטה בטקטיקה דומה עם מעטפות שנשאו מדבקות ועליהן הכיתוב "רון ארד לחופש נולד" ו־"גלעד שליט עדיין חי". ברגע שבחרה לעסוק בנושאים שנלקחו ממציאות החיים בארץ נגועה בסכסוך מתמשך, לא היו מבחינתה מקום או לגיטימציה להומור ולקונדסות ולכן במקרים בודדים אלה בחרה להשתמש בכתובות אמיתיות. האסונות והטראומה הקולקטיבית התחברו אצלה למפגשים שלה, כעובדת סוציאלית, עם משפחות שכולות, וגם לתחושת אובדן אישית כבת למשפחה של ניצולי שואה, בתקופה בה בשורות, טובות כרעות, הגיעו באמצעות הדואר. כנערה שגדלה בבית שבו לא נותר כל זיכרון ויזואלי מהעבר, שני החלה ליצור בעזרת המעטפות מעין ארכיון של זיכרון לילדיה ולנכדיה. גם השימוש במעטפות שאמורות להכיל מכתבים, צורת תקשורת שכמעט פסה מן העולם בעידן הדיגיטלי היווה ניסיון לשמר משהו מהעולם הישן למען הדורות הבאים.

המהלך של שני נוסטלגי, אך העשייה העמלנית, האובססיבית, שמקורה בדחף בלתי נשלט, מעולם לא פינתה מקום למחשבה או למיון, ודחקה הצידה את המודע. בחינה של המעטפות מגלה כי חותמות עם המספרים 48, 67, ו־73 מופיעות בסדרות שונות. שני טבעה על המעטפות שלושה תאריכים מכוננים בהסטוריה ובנאראטיב הישראלי של שלוש מלחמות שמהלכיהן ותוצאותיהן משליכות על הקיום בארץ עד עצם היום הזה. מלחמות שרוחות

הרפאים שלהן רודפות פרטים בחברה, אך גם את החברה הישראלית כמכלול. מלחמות שבמידה רבה עיצבו חברה זו ואחראיות לרבים מחולייה. שני עצמה הייתה חיילת במלחמת יום הכיפורים ורבים מבני מחזורה נהרגו ונפצעו במלחמה זו. המספרים מופיעים לצד המילה "שמלה" או בצימוד לדימוי מצויר של שמלה על המעטפות. המלה "מלחמה" בעברית היא בלשון נקבה, אולם הקונוטציות העולות ממנה והשיוך שלה הוא לגברי, לכוחני, להרסני ולאלים, ואילו השמלה משויכת לנשיות, לרוך ולפתיינות. המפגש בין הגברי לנשי נוגע בסוגיה מרכזית המעסיקה את שני ונוכחת ביצירתה, הכוללת גם ציור ורקמה, במופעים שונים לאורך השנים. העיסוק בנשיות, במיניות, במלאכות השייכות באופן מסורתי לנשים, ובגיבוש זהותה כאשה יוצרת במארג המשפחתי, לצד תפקודיה כאם וכרעיה, תופס מקום נכבד בעבודתה.

אין ספק כי לביוגרפיה של שני, שכוללת נדודים ומגורים בארצות שונות, בזמנים בהם הקשר העיקרי נשמר באמצעות מכתבים, היה משקל רב בהחלטה ליצור על גבי מעטפות. עד לשלב מאוחר בחייה, לאחר שנים של עשייה, ולמרות המעברים הרבים והחשיפה המתמשכת לאמנות בינלאומית, שני לא הייתה מודעת לכך שקיים זרם מוכר של אמנות דואר (Mail Art), שתחילתו בתנועת הפלוקסוס בשנות ה־ 50 וה־60, שריי ג'ונסון (Ray Johnson) האמריקאי נחשב כמבשרו. בעוד שאצל אמני הדואר המוקדמים העיסוק בסוגיות מושגיות ויצירת קשר בין אמנים היווה את הבסיס לעבודות הדואר, ולערכים האסתטיים לא ניתנה תשומת לב מיוחדת, אצל שני ההפך הוא הנכון. הפעולה רפלקסיבית, הדיאלוג הוא בינה לבין עצמה, ולמימד החזותי חשיבות עליונה. המעטפה נושלה מהווייתה כאובייקט הכלה ורק פני השטח שלה משמשים כמצע לקולאז'. פני השטח מציינים גם נקודת מפגש וחיכוך בין היחיד למדינה, בין הכתיבה, הדיבור והזכרונות של אדם פרטי לבין רשויות ציבוריות במדינות שונות שסורקות מידע פרטי זה, ומבטלות ומוחקות אותו ברגע שאינו מיישר קו עם הגיון המערכת.

ב־*Dossier Postale* (1969-70) שלח האמן האיטלקי אליגיירו א בואטי (Alighiero E Boetti) עשרים ושש מעטפות לאמנים, אוצרים, סוחרי אמנות ומבקרים ידועים. האנשים היו אמיתיים, אך הכתובות היו שגויות והמעטפות חזרו אליו. המניע למשלוח המעטפות היה עיסוק בשאלות של מקריות ואי סבירות. בין השנים 1968–1979 שלח האמן היפני On Kawara למכריו ולגלריסטית שלו סדרה של גלויות ממקומות שונים בעולם שנקראה *I Got Up At* כשבכל גלויה שנשלחה מארץ כלשהי ומאזור זמן שונה הוא ציין את השעה

בה קם, כחלק מעיסוקו ומחקירתו את מימד הזמן. המעטפות של שני נשלחות, אך אין לדעת מתי (ואם) יחזרו. המסע שלהן מתקיים במימד זמן מקביל לזמן היום יומי, הרגיל והסדור. הוא אינו קצוב בזמן מוכתב מראש ולמרות הרצון והניסיון, אינו ניתן לשליטה או למשטור.

לאורך השנים סימן ההיכר של המעטפות של שני היה העמלנות ומלאכת היד שנרקמה או צוירה עליהן. בסדרות האחרונות שנשלחו ב־2013, נגיעת היד כמעט נעלמה ואת מקומה תפסו גזרי מגזינים עם דימויים שונים כשרק הכתובות נרשמו בכתב יד. המשקל והחשיבות עברו מייצור של דימוי לבחירה של דימוי קיים. השחרור מעריצות הדימוי המקורי שמבחינת שני היה מהלך תמים, שוב הוכיח עצמו כתואם את רוח הזמן. בעידן שבו אנחנו מוצפים באינספור דימויים, ולרשותנו עומדים מאגרים עצומים של מידע חזותי, רבים האמנים שאינם רואים צורך לייצר דימויים מקוריים משלהם ולהוסיף על הקיים, ועל כן הם משתמשים בדימויים קיימים ממאגרי המידע השונים.

[1] Umberto Eco, *A Theory of Semiotics*, Bloomington: Indiana University Press, 1976, p.7

[2] בוריס גרויס, כח האמנות, תרגום: אסתר דותן (הוצאת פיתום 2009), מבוא

בתיה שני ביוגרפיה

נולדה בחיפה 1954

חיה ויוצרת בישראל ובניו יורק.

לימודים

1995–1994

המדרשה לאמנות, מכללת בית ברל

1990–1989

בית הספר המלכותי לרקמה RSN, לונדון

1977–1974

בית ספר לעבודה סוציאלית, אוניברסיטת חיפה

תערוכות יחיד

2004

"צבעים פרומים", בית שלוש, תל אביב

2001

ציורים, מטה חברת סאפיאנס, לונדון

1999

"שתי וערב" הגלריה בקבוץ מחניים

" פתיחה חמש אצבעות" , גלריה ש. ד. דנון, תל אביב

1997

בתיה שני – ציורים, גלריה ש.ד. דנון, תל אביב

תערוכות קבוצתיות

2013

"אין רחוב כזה בחיפה", מוזיאון חיפה לאמנות, חיפה

2012

תערוכת אמנות ישראלית, בנק הפועלים, תל אביב

2011

תערוכת אמנות ישראלית, בנק הפועלים, תל אביב

2003

תערוכת ציורים, פסטיבל אמנות וקולנוע, מדיסון סקוור גארדן, ניו יורק

2000

"יוצרים שלום",מוזיאון האמנים הבינלאומי, לודז'

1999

אמני גלריה ש.ד דנון, גלריה Facade, פריז

תערוכה בינלאומית של ציור, בית העירייה, אולבורג'

"חג החגים" פרוייקט קבוצתי, ואדי ניסנאס, חיפה

1996

Fiber Art, תערוכת ריקמה, כרמל, קליפורניה

1990

תערוכה קבוצתית, בוגרי ביה"ס לעיצוב הרקמה, לונדון

«تتناول السيميائيّة كلّ شيء يمكنُ التعاطي معه بوصفه دالاً. الدالّ هو كلّ شيء يمكن التعاطي معه كمَن ينوب عن شيء آخر بصورة جدّيّة. هذا الشّيء الآخر ليس، بالضرورة، أن يوجد أو يحضر في مكانٍ ما حين يمثّله الدّالّ («يقوم لأجله»). لذلك، فإنّ السيميائيّة هي، في الأساس، منظومة تبحث في كلّ شيء يتمّ استخدامه من أجل الكذب»[1] - هكذا يكتب أمبرتو إيكو في كتابه «النظريّة السيميائيّة».

المغلّفات التي ترسلها باتيا شني إلى عناوين مُفبركة، كاذبة، غير موجودة في الواقع، تحمل على جهتها الخارجيّة نظام دوالٍ غنيّ يتألّف من طوابع بريديّة، كلمات، رسومات، تطريز ولصق. أحيانًا، لكن ليس على الدوام، هناك تناغمٌ بين النصّ والصورة البصريّة. هذه الدوال تضاف إليها دوال مختومة لسلطات البريد في أرجاء العالم، ومضمونها هو صاحب العنوان المختلق، غير المعروف، والعنوان غير الموجود، وبالتالي فلم يُعثَر عليه. في اللقاء الأوّل للمشاهد مع المُغلّفات يثور لديه انفعالٌ من الثراء والجمال البصريّ، لكنّ هذا الشعور يتحوّل سريعًا إلى ارتباكٍ سببه عدم الفهم عند محاولة قراءة العناوين والأسماء الغريبة، المضحكة، الشبيهة بالأحاجي وغير المنطقيّة، وكذلك عدم فهم ما يقف خلف هذه الممارسة الفنيّة.

تُرجى إعادته إلى المُرسِل
تمار درزدنر

تمّ إرسال المغلّفات الأولى عام 1994، كفعل يقوم على التجريب والخطأ. أرسلتْ شني مغلّفات فارغة زيّنتها بتطريز إلى مؤسّسات فنيّة وصالات عرض، مُتوقعةً، بسذاجة، أن يُعيدوا إليها هذه المغلفات مع إضافة عنصر ما إليها أو رسالة ما. لم تتمّ إعادة معظم المغلّفات. لمنع خيبة الأمل مستقبلا، كفعلٍ يلتفّ على عالم الفنّ وكاقتراح لإمكانيّة «عرض» مختلفة، واصلت إرسال المغلّفات إلى جميع أنحاء العالم، من خلال محاولة للسيطرة على السيرورة (قدر الإمكان)، والتأكّد مُسبقًا من أنّ معظمها سيُعاد إليها، أيضًا. وكمَن لم تتمرّد في أيّام شبابها، قرّرتْ أنْ تكون «بنت مشاغبة» وأنْ تتسلّى وتتصرّف بشقاوة وتسخر من سلطات البريد في أرجاء العالم. قرّرتْ شني إرسال المغلّفات من أماكن مختلفة في العالم كانت تمكث فيها، إلى عناوين مُختلقة لأشخاص غير موجودين، مُدركةً أنّ المغلّفات سوف تعاد إليها حين لا يتمّ العثور على العنوان المُرسَل إليه. كان عنوان الإعادة هو عنوان مكان إقامتها في تلك الفترة، بحيث أنّ المُغلّفات خرجت من إحدى الدول، أرسلت إلى دولة أخرى، وعادت في خاتمة المطاف إلى منزلها. التغرير بسلطات البريد أدّى

إلى جعل موظّفي البريد في دول مختلفة مشاركين فعّالين في مشروع المُغلفات، دون علمهم ودون موافقتهم، وأنتجت لنفسها بواسطتهم معرضًا طائرًا يتجاوز الحدود الجغرافيّة.

يكتب المنظّر بوريس غرويس[2] في مقدّمة كتابه «قوّة الفنّ»: «إنّ خطاب الفنّ الطاغي يخلط الفنّ بسوق الفنّ وهو أعمى حيال كلّ فنّ يتمّ إنتاجه ونشره بأيّ نظام آخر غير السوق. إنّ عالم الفنّ منشغل برمّته بمصالح تجاريّة مختلفة، تملي في نهاية المطاف مقاييس للاحتواء أو الإقصاء التي تصمّمه هو نفسه». الصورة التي اختارتها شني لإرسال المُغلّفات هي، بلا شكّ، فعلٌ من التحدّي والنقد الموجّه إلى عالم الفنّ، وإلى قواعد قبول فنّانين «صعاليك» مثلها فيه وإقصائهم عنه، حين لا يُطابقون نموذج الفنّان المهنيّ، وفقًا للمقاييس التي يحدّدها اللاعبون المركزيّون في سوق الفنّ.

إنّ الانتقال من إرسال المُغلّفات كفعل لعِب، تنفيس عن الذات ودعابة إلى إرسالها كمشروع مع مقولة سياسيّة قويّة، هو انتقال تمّ بعد اغتيال رئيس الحكومة يتسحاق رابين عام 1995. فقد قرّرت شني في ذكرى وفاته إحياءها من خلال إرسال سلسلة مغلّفات تمّ إلصاق طوابع عليها تحمل صورة رابين. هذا القرار نبع من رغبتها في مشاركة أشخاص في العالم بالكارثة التي وقعت في إسرائيل وتعريفهم بالشرخ الذي تعرّض له هذا المجتمع. بعد مرور سنوات على ذلك، قامت شني بتكتيك مُشابه مع مُغلّفات حملت ملصقات كتب عليها: «رون أراد ولد للحرّيّة» و«جلعاد شليط حيّ يرزق». في اللحظة التي اختارت تناول قضايا مأخوذة من واقع الحياة في بلاد تعاني من صراع متواصل، لم يعد من جهتها مكانٌ للسخرية والشقاوة، ولذلك اختارت في عدّة حالات استخدام عناوين حقيقيّة. المآسي والصدمات الجماعيّة ارتبطت لديها بلقاءاتها كعاملة اجتماعيّة مع عائلات ثكلى، وكذلك بشعور من الفقدان الشخصيّ كابنة لعائلة نجتْ من المحرقة النازيّة، في فترة توالت فيها الأنباء، الحسنة والسيّئة، بواسطة البريد. كفتاة تربّت في بيت لم يبقَ فيه أيّ ذكرى بصريّة من الماضي، بدأت شني، بمساعدة المُغلفات، بخلق ما يشبه أرشيف الذكريات لأولادها وأحفادها. كذلك، فإنّ استخدام المُغلّفات التي من المُفترض بها أن تشتمل على رسائل، وهو شكلٌ اختفى من العالم تقريبًا في هذا العصر الرقميّ، شكّل محاولة للحفاظ على شيء ما من العالم القديم لأجل الأجيال القادمة.

ينطوي عمل شني على نوستالجيا، لكنّ الإنتاج البارع المدفوع بالهوَس ومصدره دافع غير قابلٍ للسيطرة، لم يفسح مجالاً أبدًا لأيّ تفكير أو تصنيف، وقد أقصى الوعي جانبًا. يتّضح من فحص المغلّفات أنّ الأختام مع الأرقام 48 و 67 و 73 تظهر بمتواليات مختلفة. وضعت شني على المُغلفات ثلاثة تواريخ مؤسّسة في التاريخ والرواية الإسرائيليّين لثلاث حروب لا تزال تلقي بأثر مجراها ونتائجها على الحياة في البلاد حتى اليوم. إنّها حروب لا تزال أشباحها تلاحق

أفرادًا في المجتمع، ولكنّها تلاحق المجتمع الإسرائيليّ كمجموع، أيضًا. إنّها حروب بلورَتْ هذا المجتمع إلى حدّ بعيد، وهي مسؤولة عن الكثير من أمراضه. شني نفسها كانت جنديّة في حرب 73 وقتلَ وجُرح العديد من أبناء فوجها. تظهر الأرقام إلى جانب كلمة «فستان»، أو ملتصقة بصورة مرسومة لفستان على المغلّفات. كلمة «حرب» بالعبريّة مُؤنّثة، لكنّ التداعيات التي تتركها - ونسْبها - هي للذكوريّة، القوّة، الدّمار والعنف، بينما ينسب الفستان للأنوثة، الرّقة والإغراء. اللقاء بين الذكوريّ والأنثويّ يلامس مسألة مركزيّة تشغل شني وهي حاضرة في أعمالها التي تشمل الرسم والتطريز أيضًا، بأشكال مختلفة على امتداد السنين. إنّ تناول الأنوثة، الجنسانيّة، الأعمال المُصنّفة تقليديًّا للنساء، وبلورة شخصيّتها كامرأة مُبدعة في النسيج الاجتماعيّ، إلى جانب وظائفها كوالدة وزوجة، يشغل حيّزًا واسعًا في أعمالها.

لا شكّ في أنّ سيرة شني الذاتيّة التي تشتمل على التجوال والإقامة في دول مختلفة، حين كانت تحافظ على العلاقات الأساسية بواسطة الرسائل، كان لها وزنٌ كبيرٌ في قرارها الإبداع بواسطة المُغلّفات. حتى فترة متأخّرة في حياتها، وبعد سنوات من العمل، ورغم كثرة التجوال والتعرّف على الفنّ العالميّ، لم تكن شني على علمٍ بوجود تيّار معروف اسمه فنّ البريد (Mail Art) الذي بدأ بحركة الفلوكسوس في الخمسينيّات والستينيّات، ويُعتبر الأمريكيّ راي جونسون (Ray Johnson) هو أوّل مَن بشّر به. ولمّا كان الانشغال الأساسيّ لدى فنّاني البريد الأوائل هو التعاطي مع المسائل المفهوميّة وإقامة علاقات بين الفنّانين، وهو ما شكّل أساس أعمال البريد الفنيّة، فلم يتمّ منح اهتمامٍ كبير للقيم الفنيّة، بل حتى إنّ عكس ذلك هو الصحيح بالنسبة إلى شني. إنّ فعل التأمّل والحوار يتمّ بينها وبين نفسها، وهي تولي أهميّة كبيرة للبُعد البصريّ. لقد نُزِعت عن المُغلّف كينونته كغرض احتواءٍ، وصار سطحُه فقط يشكّل مُسطّحًا لعمل الكولاج. يُشير السّطح، أيضًا، إلى نقطة الالتقاء والاحتكاك بين الفرد والدولة، وبين الكتابة والكلام والذكريات لدى الشخص الفرد وبين سلطات عامّة في دول مختلفة تقوم باستعراض هذه المعلومات الخاصّة، وإلغائها ومحوها في اللحظة التي لا تتساوق فيها مع منطق النظام.

في *Dossier Postale* (70-1969)، أرسل الفنّان الإيطالي أليرو إيبويتي (Alighiero E Boetti) ستة وعشرين مغلفًا إلى فنّانين، قيّمي معارض، تجّار فنون ونقّاد معروفين. كان الأشخاص حقيقيّين، لكنّ العناوين كانت مغلوطة، فعادت المُغلّفات إليه. كان الدافع من إرسال المغلفات هو الانشغال بأسئلة المصادفة وعدم الاحتمال. بين السنوات 1979-1968 أرسلَ الفنّان الياباني أون كاوارا (On Kawara) مغلّفات إلى معارفه وصاحبة الجاليري الذي يَعرض فيه سلسلة من البطاقات البريديّة من أماكن مختلفة في العالم، وسُمّيت هذه المجموعة «*I Got Up At*»، وقد أشار في كلّ بطاقة بريديّة أرسلت من دولة ما، ومن منطقة توقيت مختلفة، إلى الساعة

التي استيقظ فيها، كجزءٍ من انشغاله وبحثه في البُعد الزمنيّ.ترسل شني المغلّفات لكن من غير المعروف متى (وهل) ستعود. رحلتها تتمّ ببُعد زمنيّ موازٍ للزمن اليوميّ، العاديّ والمنتظم، وهي غير محصورة بوقت محدّد سلفًا، ورغم التجربة والرغبة فمن غير الممكن السيطرة عليها أو التحكّم بها.

كانت العلامة الفارقة التي ميّزت مغلّفات شني على مرّ السنين هي البراعة والعمل اليدويّ الذي تمّ تطريزه أو رسمه عليها. في السلاسل الأخيرة التي تمّ إرسالها عام 2013 اختفت اللمسة اليدويّة تقريبًا، وحلّت مكانها قصاصات مجلات مع صور مُختلفة، في حين أنّ العنوان وحده مكتوب بخطّ اليد. الوزن والأهمية انتقلا من إنتاج صورة إلى اختيار صورة قائمة. إنّ التحرّر من سطوة الصورة الأصليّة، الذي كان من ناحية شني فعلا بريئًا، أثبت مرة أخرى أنه يتوافق مع روح العصر. ففي عصرٍ نغرق فيه بكمّ لا يحصى من الصور، وتتوافر فيه بحوزتنا مُجمّعات هائلة من المعلومات البصريّة، لم يعد الكثير من الفنانين يجدون حاجة في إنتاج صور أصلية خاصّة بهم وإضافتها إلى ما هو موجود، ولذلك فإنّهم يستخدمون الصّور القائمة في مُجمّعات المعلومات المختلفة.

[1] Umberto Eco, *A Theory of Semiotics*, Bloomington: Indiana University Press, 1976, p.7

[2] بوريس غرويس، قوّة الفنّ، الترجمة إلى العبرية: إستر دوتان (إصدار بيتوم 2009)، المدخل. (بالعبريّة)

باتيا شني – سيرة ذاتية

وُلدت في حيفا 1954

تعيش وتبدع في إسرائيل ونيويورك.

الدراسة

1994-1995

همدرشاه للفنون، كلية بيت بيرل، كلمانيا

1989-1990

الكلية الملكية للتطريز RSN، لندن، إنجلترا

1974-1977

مدرسة الخدمة الاجتماعية، جامعة حيفا

معارض فردية

2004

"ألوان مفكّكة"، بيت شلوش، تل أبيب

2001

رسومات، مقر شركة سابيانس، لندن، إنجلترا

1999

"خيوط السدى الطوليّة" الجاليري في كيبوتس محنايم

"فتحة خمس أصابع"، جاليري ش. د. دنون، تل أبيب

1997

باتيا شني-رسومات، جاليري ش. د. دنون، تل أبيب

معارض جماعيّة

2013

"ليس هناك شارع كهذا في حيفا"، متحف حيفا للفنون، حيفا

2012

معرض فنّ إسرائيلي، بنك هبوعليم، تل أبيب

2011

معرض فنّ إسرائيلي، بنك هبوعليم، تل أبيب

2003

معرض رسومات، مهرجان الفنّ والسينما، مديسون سكوير غاردن، نيويورك

2000

"ننتج سلامًا"، متحف الفنون الدولي، لودز، بولندا

1999

فنانو جاليري ش.د. دنون، جاليري Facade، باريس، فرنسا

معرض دولي للرسم، مبنى البلدية، أولبورج، الدنمارك

"عيد الأعياد" مشروع جماعيّ، وادي النسناس، حيفا

1996

Fiber Art، معرض تطريز، كرمل، الولايات المتحدة

1990

معرض جماعيّ، خريجو مدرسة تصميم النسيج، لندن، إنجلترا

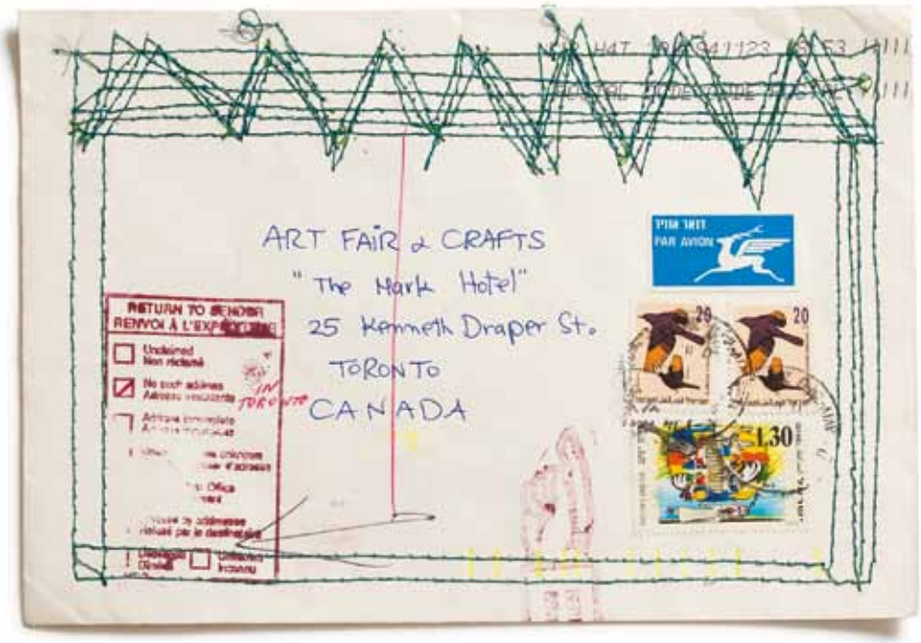
ART FAIR & CRAFTS
" The Mark Hotel"
25 Kenneth Draper St.
TORONTO
CANADA
RETURN TO SENDER
RENVOI À L'EXPÉDITEUR
Unclaimed
Non réclamé
No such address
Adresse inexistante
PAR AVION

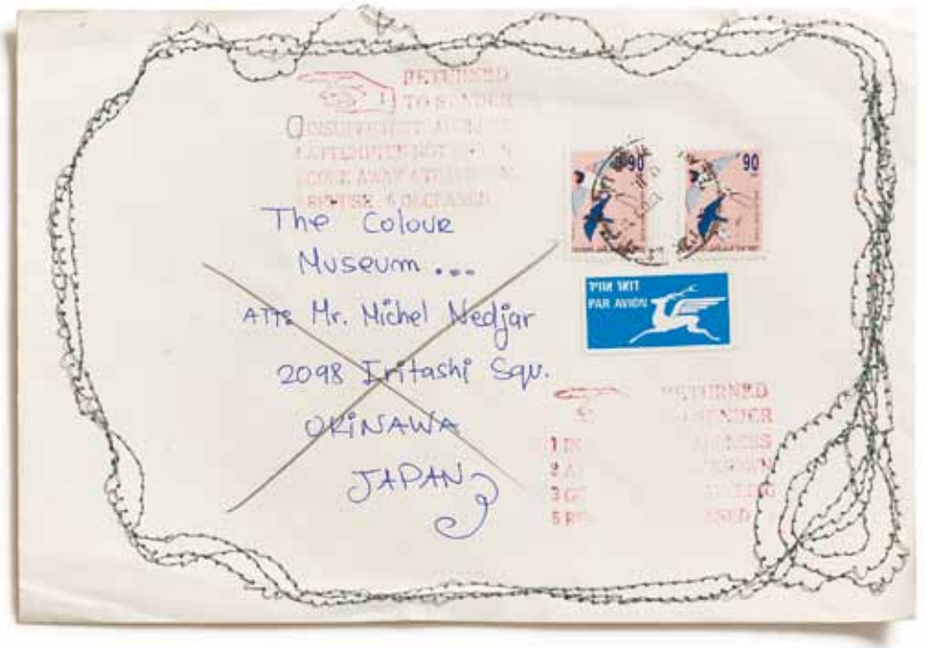
The Colour
Museum ...
Attn Mr. Michel Medjar
2098 Iritashi Squ.
OKINAWA
JAPAN
PAR AVION

ART DEL GALLERIA
228 MONTEZINO STRADA
Mr. GUSTI Brontino
FIRENZE
ITALY
PAR AVION

" PRIVATE VIEW MAGAZIN"
Mr. Albert
51 Tai
Beijin
China
RETOUR
Refusé
Non reclamé
Parti
Inconnu
Décédé
Adresse insuffisante
PAR AVION

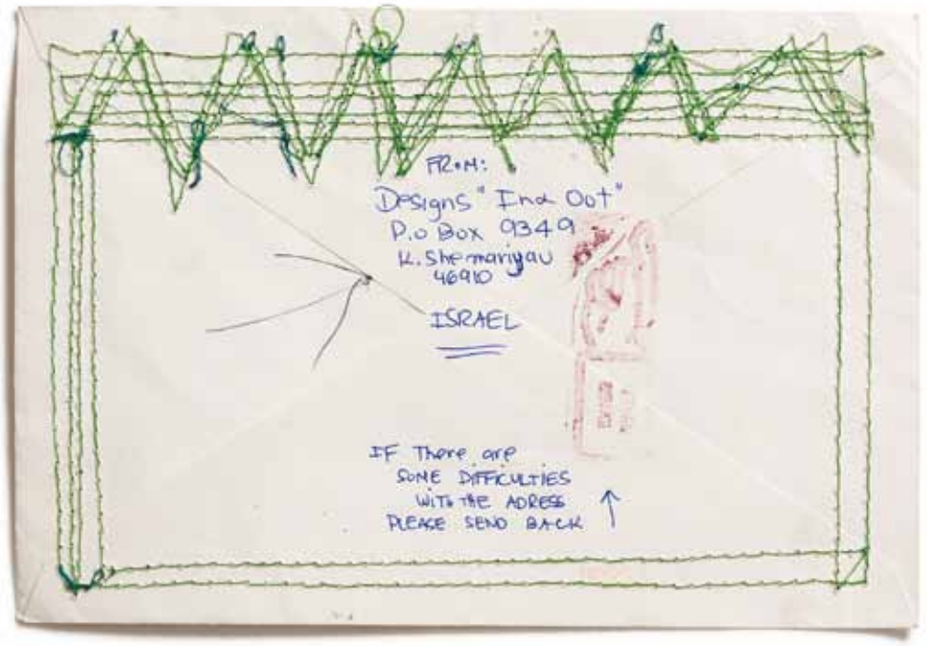
FROM:
Designs "In & Out"
P.O Box 9349
K. Shemariyau
46910
ISRAEL
IF There are
SOME DIFFICULTIES
WITH THE ADRESS
PLEASE SEND BACK

SENDER:
Designs "IN & OUT"
P.O Box 9349
K. SHEMARIYAU
46910
ISRAEL
Pleas send back
If there are some difficultie
with the adress

SENDER:
Designs "In & Out"
P.O Box 9349
K. Shemariyau
46910
ISRAEL
Please send back
if you find
some difficulties
with the adress

Sender:
Designs "IN & OUT"
P.O Box 9349
K. Shemariyau 46910
ISRAEL
If you find some
difficultie with
the adress
please
send
back

Batia Shani
Apt. 22B
15 W 63rd St.
New York, NY 10023
U.S.A
BREAST CANCER
FUND THE FIGHT
USA
First-Class
SPECIAL OLYMPICS
80
Collection d l'Art Brut
Ave des Begieres 11
Lausamme 1004
Switzerland
00141/0000

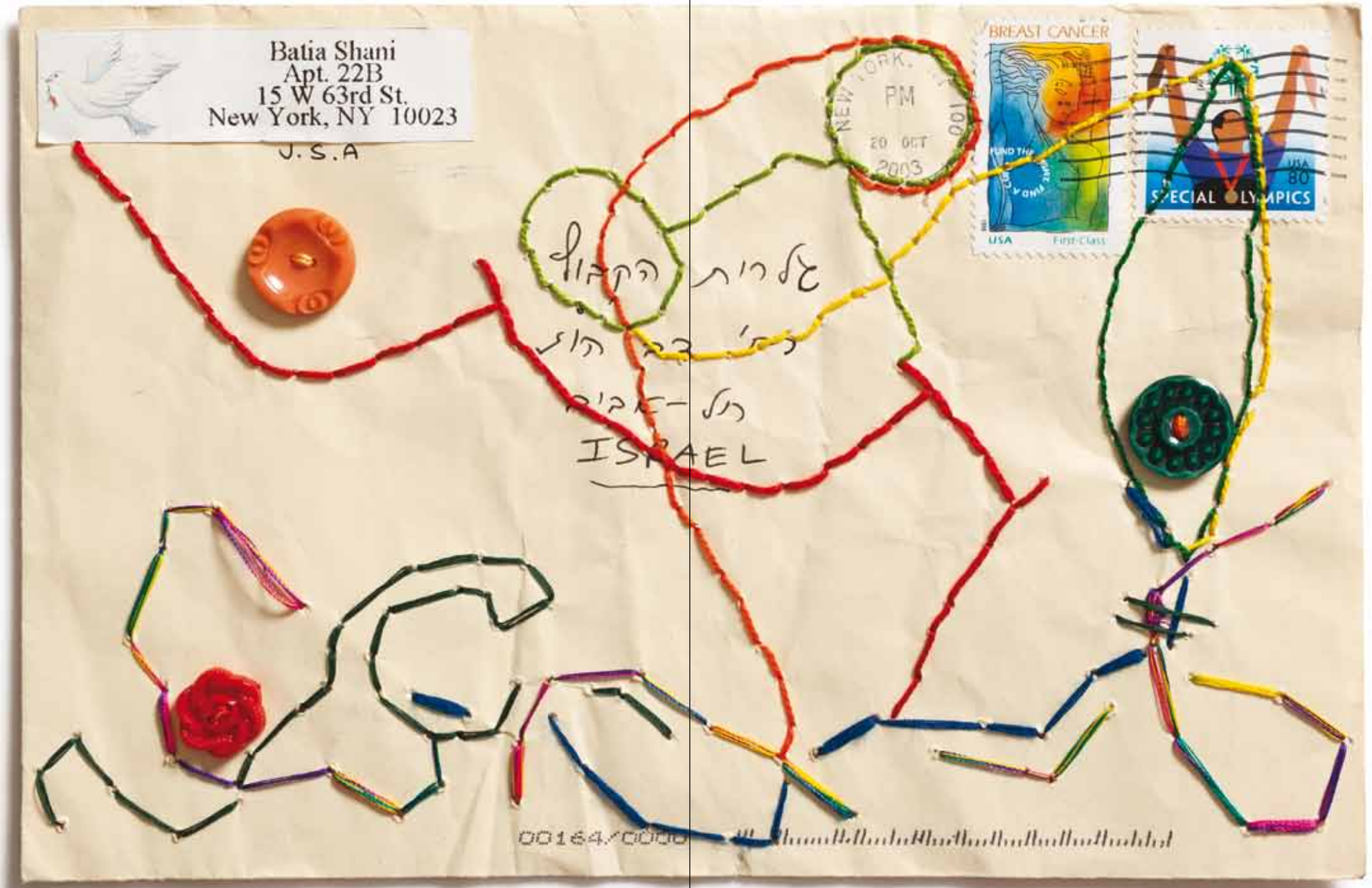
Batia Shani
Apt. 22B
15 W 63rd St.
New York, NY 10023
U.S.A
NEW YORK
PM
20 OCT
2003
BREAST CANCER
USA
First-Class
SPECIAL OLYMPICS
ISRAEL

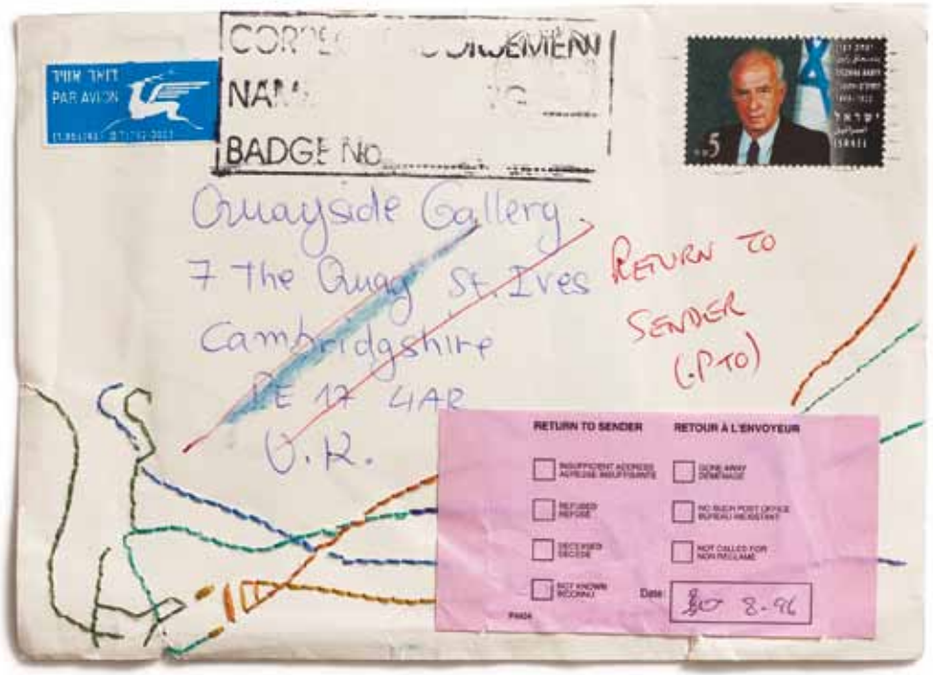
BADGE NO
Quayside Gallery
7 The Quay St. Ives
Cambridgshire
PE 17 4AR
U.K.
RETURN TO SENDER (PTO)
RETURN TO SENDER
RETOUR À L'ENVOYEUR
Date 30 8-96

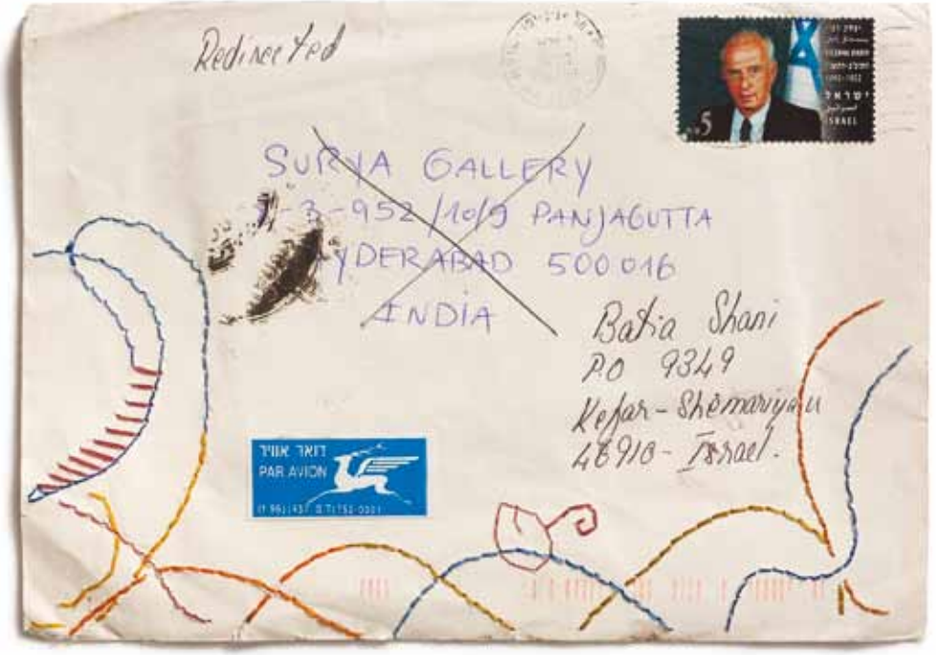
Redirected
SURYA GALLERY
1-3-952/1010 PANJAGUTTA
HYDERABAD 500 016
INDIA
Batia Shani
P.O 9349
Kefar-Shemaryahu
46910 - Israel.

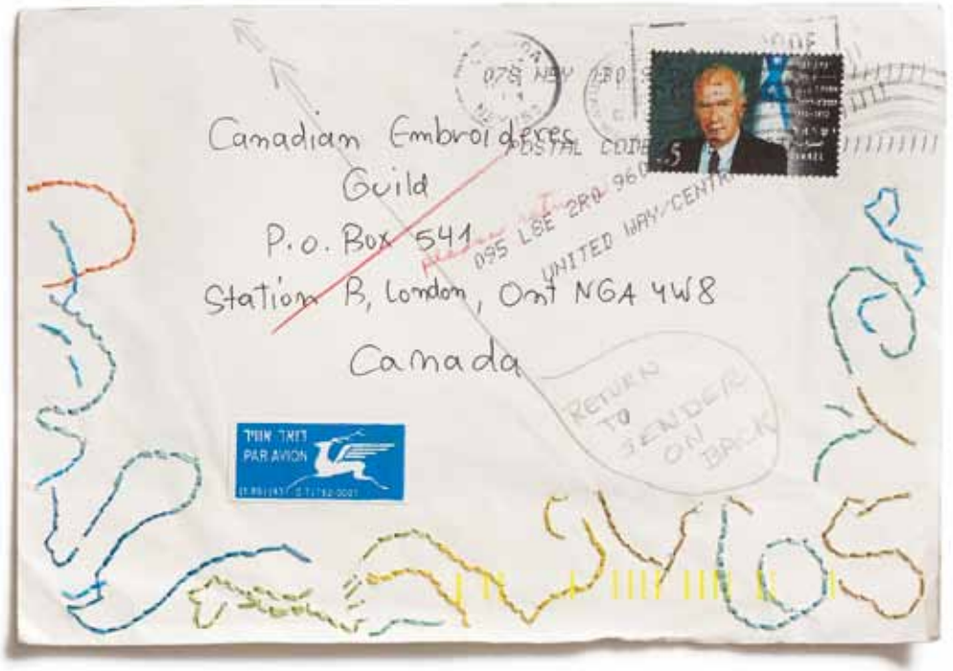
Canadian Embroiderers
Guild
P.O. Box 541
Station B, London, Ont N6A 4W8
Canada
RETURN TO SENDER ON BACK

Batia Shani
P.O. Box 9349
KEFAR CHEMARIYAU
46910
ISRAEL

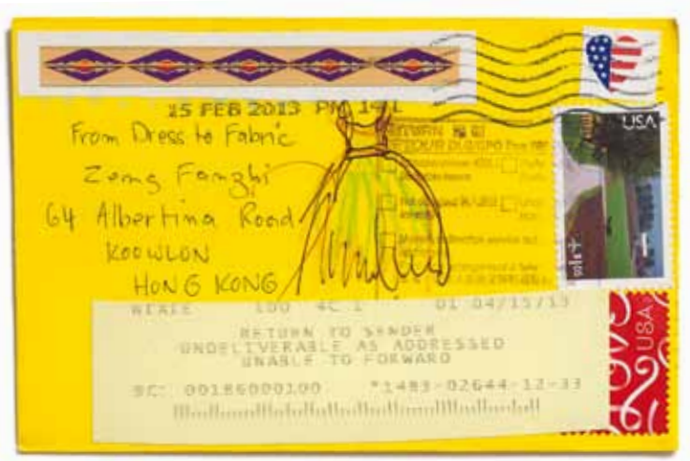
15 FEB 2013 PM 1 L
From Dress to Fabric
Zeng Fanghi
64 Albertina Road
KOOWLON
HONG KONG
RETURN TO SENDER
UNDELIVERABLE AS ADDRESSED
UNABLE TO FORWARD
USA

NEW YORK NY
Meg Mercier
411 Grosse Pointe Blvd.
Grosse Pointe Farms
Lisbone
Portugal
USA

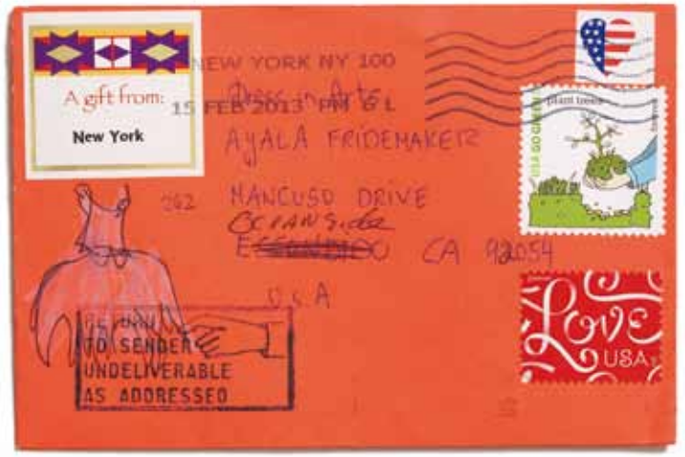
A gift from:
New York
NEW YORK NY 100
AYALA FRIDEMAKER
NANCUSO DRIVE
CA 92054
U.S.A
RETURN TO SENDER
UNDELIVERABLE
AS ADDRESSED
Love
USA

CORREO ARGENTINO
CN 15
MOTIVO
USA

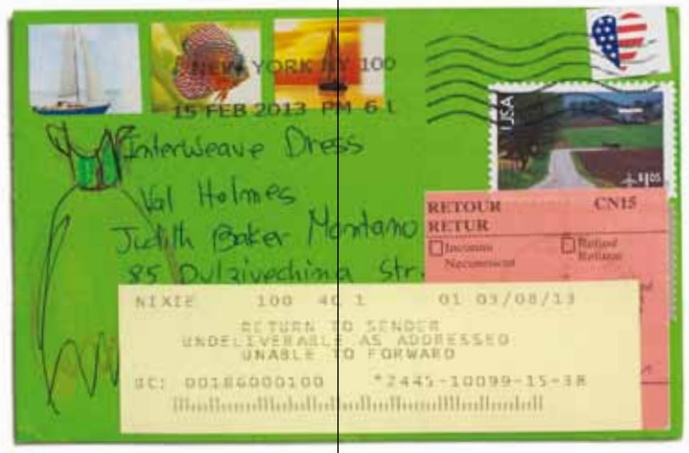
NEW YORK NY 100
15 FEB 2013 PM 6 L
Interweave Dress
Val Holmes
Judith Baker Montano
RETOUR
RETUR
CN15
NIXIE 100 4E 1 01 03/08/13
RETURN TO SENDER
UNDELIVERABLE AS ADDRESSED
UNABLE TO FORWARD
USA

JIM THOMPSON à Dresses
Surigao del Sur
via Borgonovo 55
PADOVA
ITALY
Posteitaliane
Siamo spiacenti di non aver recapitato questo invio in quanto:
è stato rifiutato
l'indirizzo è insufficiente
l'indirizzo è inesatto
l'indirizzo è inesistente
Il destinatario è:
irreperibile
sconosciuto
deceduto
trasferito
Data
Firma

Smithoniam Dresses
Jam Paul Lane 44
AMSTERDAM, HOLAND
RETURN TO SENDER

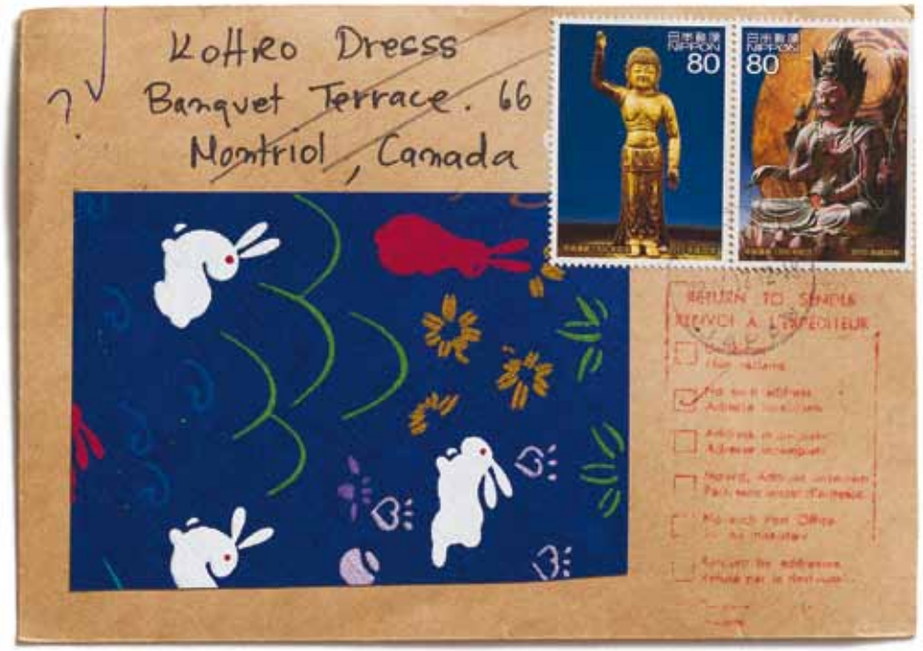
Kotiro Dresss
Banquet Terrace. 66
Montriol, Canada
RETURN TO SENDER

Sajou
Textiles
135W
N.Y.
USA
RETURN TO SENDER
NOT DELIVERABLE AS ADDRESSED
UNABLE TO FORWARD

RETURN TO SENDER
RETOUR
post
Insufficient address
Refused
Other
2405

GEHEIMNIS
DRESSES
45 Swarzwald Str.
Gemeinigums Buitd.
41680
KT / ID1

27.04.2010
025607
27.04.2010

PLI NON DISTRIBUABLE
Anomalie d'adresse
Ish, Tamid ISHA
76 Rue de vaganc
Passage Saint Bea
Paris 75103 13
FRANCE

NO ES
URUGUAY
GUEDESSI
DRESS
Stamtom 89
Montevideo
URUGWAY

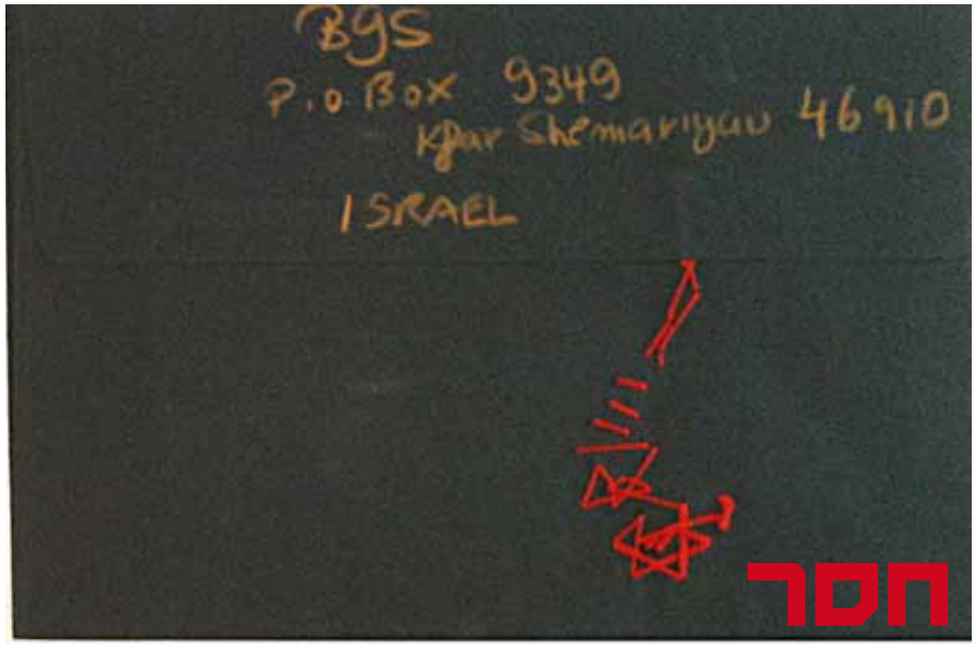

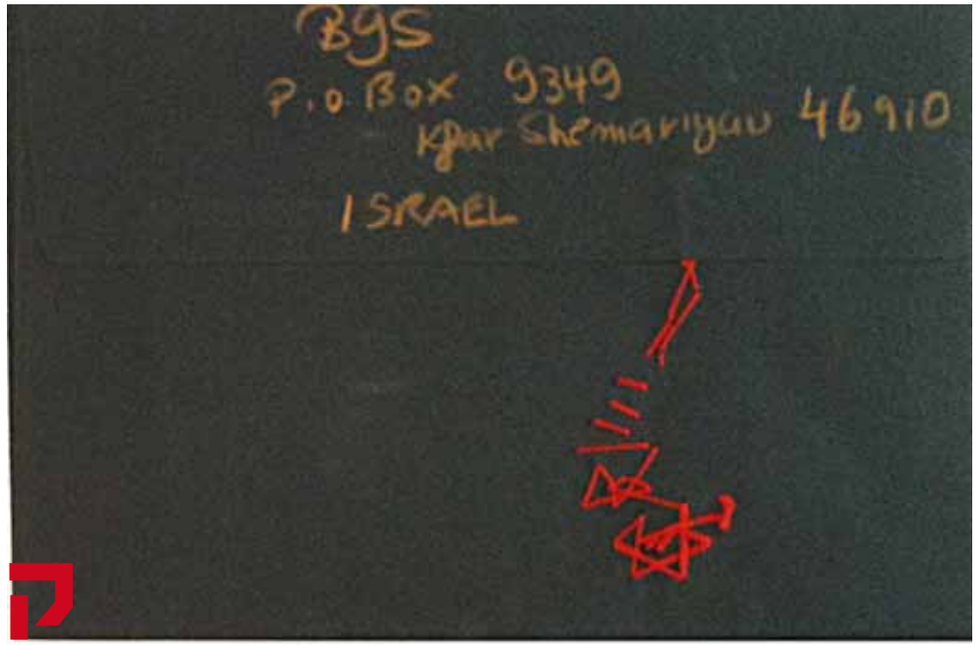

קובץ חסר

אמור לקבלו עד מחר

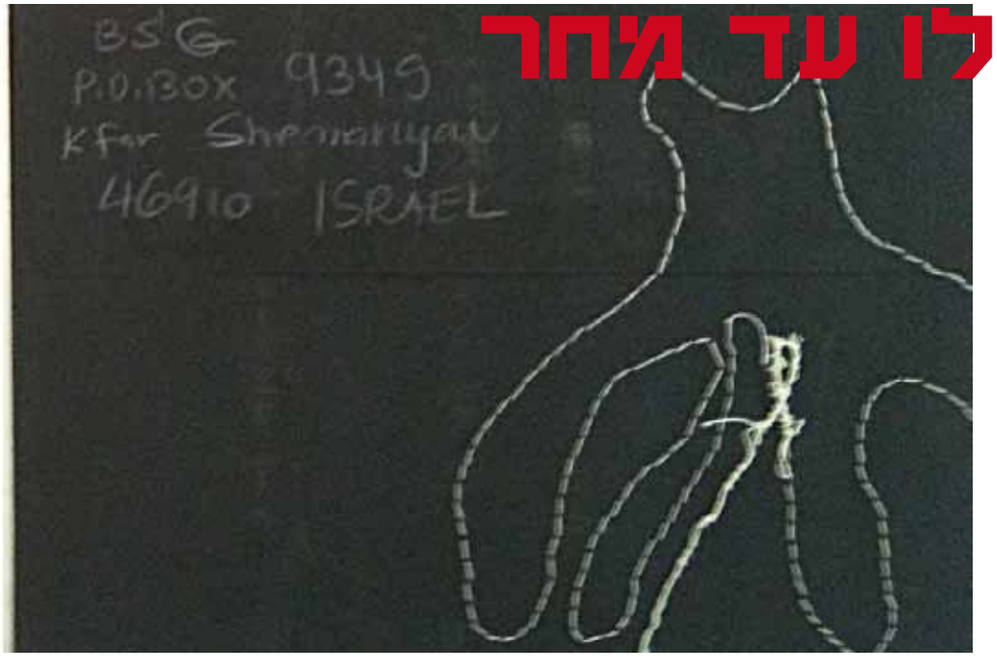

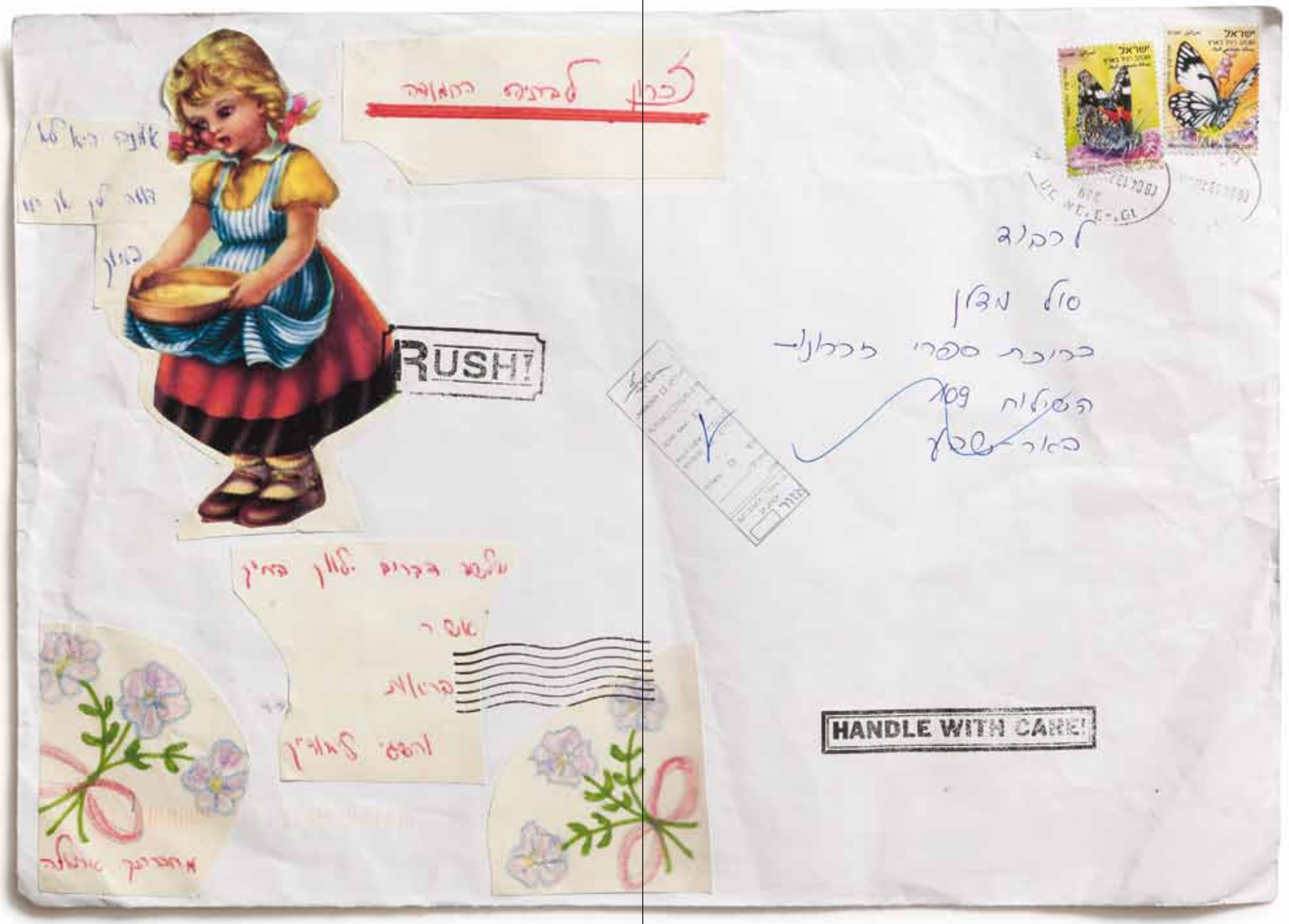
RUSH!
HANDLE WITH CARE!

BgS
P.o.B 9349
K.Shemariyau 46910
ISRAEL
DRESS

B.g.S
P.O.B 9349
IC. Shemariyau
46910 ISRAEL
RETURN
この郵便物は、
一、あて名が記入してありません
のでお返しいたします。
二、あて名不完全のためお
返しいたします。
antik
norama
of Geschichten
hito Koganegawa
yoto
PAN

BgS
P.O.B 9349
K.Shemariyau
46910 ISRAEL
12.09.2011
DRESS
PLI NON DISTRIBUABLE
Anomalie d'adresse :
Boris Nikhailov
Heute Gehört
Centre Pompidu
Theoretika Surrealismus
Sant-Tropez
FRANCE

BgS
P.O.B 9349
K.Shemariyau
46910 ISRAEL
4.50
DRESS
Alexandr Dejneka
Neš Kultur
21 Immense Rundugen
Prague
Zechoslovakia

3gs P.o.B 9349
K. Shemariyau
46910
ISRAEL
Why It Shouldnt be a Dress
Not Deliverable as Addressed
UNABLE TO FORWARD
Fairleigh Dickinson
Whitehall St. 281
Drexel
ORAGON
USA
60c
FEB 19 2013

B.gs. P.o.B 9345
K. Shemariyau
46910
ISRAEL
The New Virtual Dress
Monique Adlerson
Norwick 600
Lausanne
Federale de Lausanne
Swizerland
Zurück/Retour/Ritorno
FEB 19 20

Priorité
AIRMAIL
PRIORITY
For BGS / P.O.B 9349
K Shk/Mail 4ou 46910
ISRAEL
PLE DLE CAREFULLY

Priorité
AIRMAIL
PRIORITY
For BGS- P.O.BOX 9349
R. Shomarayan 46910
ISRAEL
PLEASE HANDLE CAREFULLY

חשבון דו חודש
New York, NY 10014
Thank you guys!!!
All the Way From New York City
To:
Bat Galim, Haifa
Jonathan Street 9
City of Haifa
Bat Galim Haifa
35012
Family Minders Gold
Israel
Israel
Israel
Official Visitor Map
NYC
nycgo.com
THE NEW YORK PASS
CIRCLE LINE SIGHTSEEING at 42nd
MetroCard
New York City Transit
Manhattan Subway Map
April 2005
SOHO
NOHO
GREENWICH VILLAGE
EAST VILLAGE
CITY HALL
WORLD TRADE CENTER SITE
TOM
CHRIS
BILL
JOHN E.
DAVID
JOHN M.
TIM
JIM
JOHN K.
MALACHY

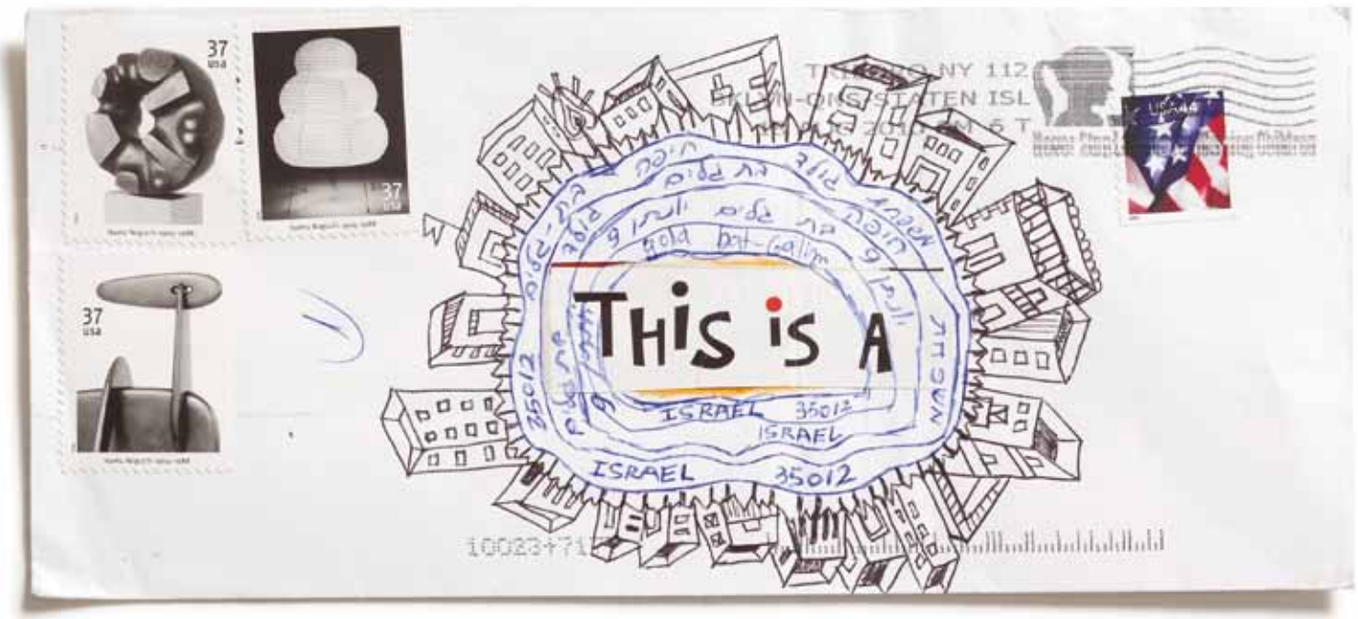
THIS is A
ISRAEL 35012
ISRAEL
ISRAEL 35012

T.J.maxx
GOLD
JONATAN 9
GALIM-BAT
HIFA
35012
ISRAEL

Jonatan 9 st.
bat-Galim
GOLD
HAIFA
ISRAEL
PRSRT STD
U.S. POSTAGE
PAID
DFS
The Beatles
USA
USA

Empty Chair
ISRAEL
5.60
NO. 9
BAT-GALIM
HAIFA
35012
JONATAN
ST.
First Class

Make a positive impact
the negative impact
★★★ INSTRUCTIONS FOR VIEW
FARMINGDALE
Presorted
First Class Mail
U.S. Postage
PAID
Permit No. 225
gold
רחוב יונתן
בת-גלים
ISRAEL חיפה
35012
YOU can make a difference!

סיבת אי מסירה:
REASON FOR NON-DELIVERY
UNKNOWN
לא ידוע
MOVED
עזב
INCOMPLETE ADDRESS
מען בלתי מספיק
REFUSED
סרב לקבל
UNCLAIMED
לא נדרש
OTHER
אחר
מס' איזור
RETURN DATE
תאריך
שם העובד
חתימה
01.0642-1298
CN15/722-0011
ישראל
בהוקרה
With Compliments

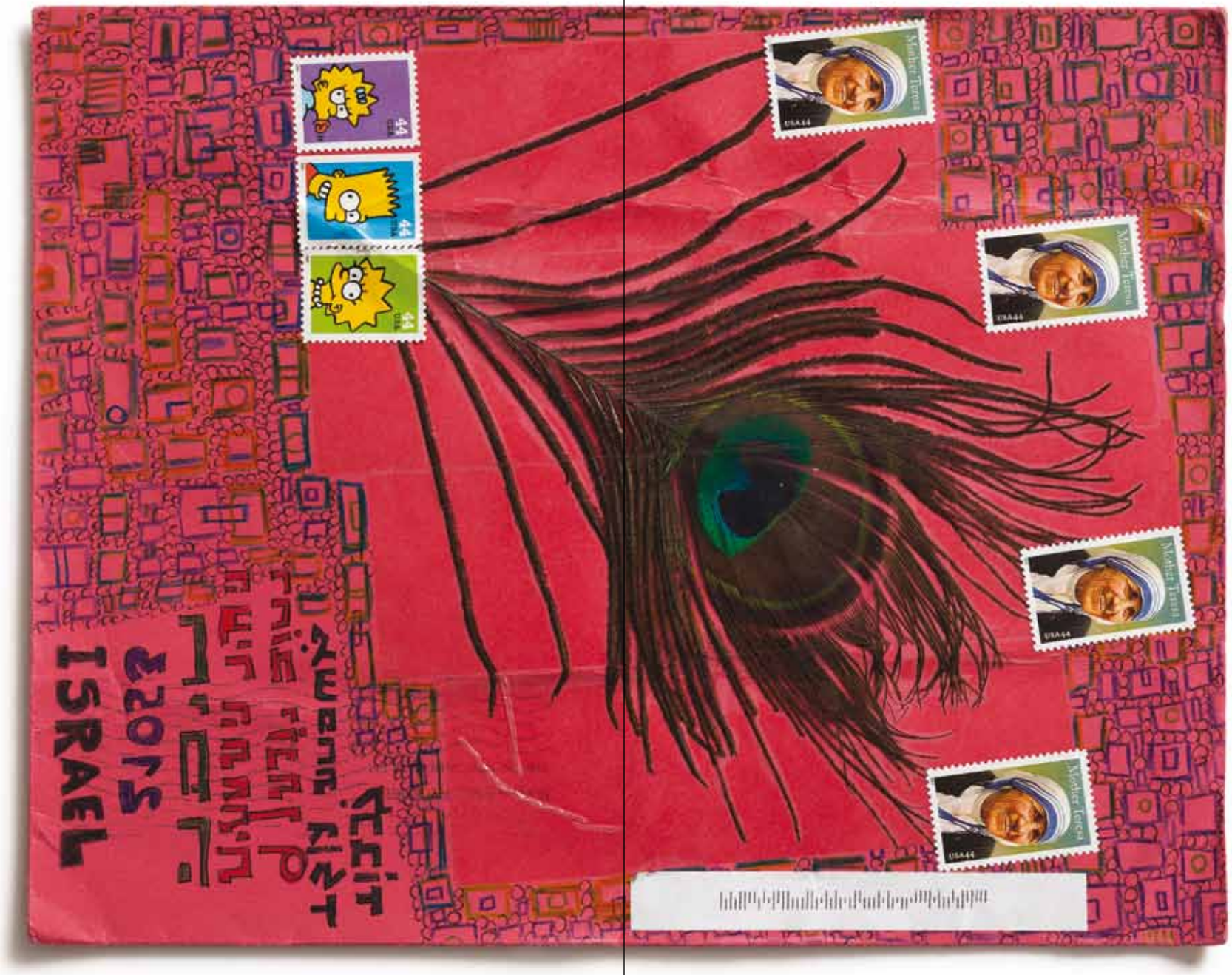
Mother Teresa
USA44
ISRAEL

@
אין רחוב כזה בחיפה
5
REGISTERED
FIRST CLASS

REGISTERED
FIRST CLASS

REGISTERED
FIRST CLASS
INCONNU
NON RÉCLAMÉ
UNCLAIMED
DESTINATAIRE INSOLVABLE
ADRESSE INSUFFISANTE

REFUSED
REGISTERED
FIRST CLASS

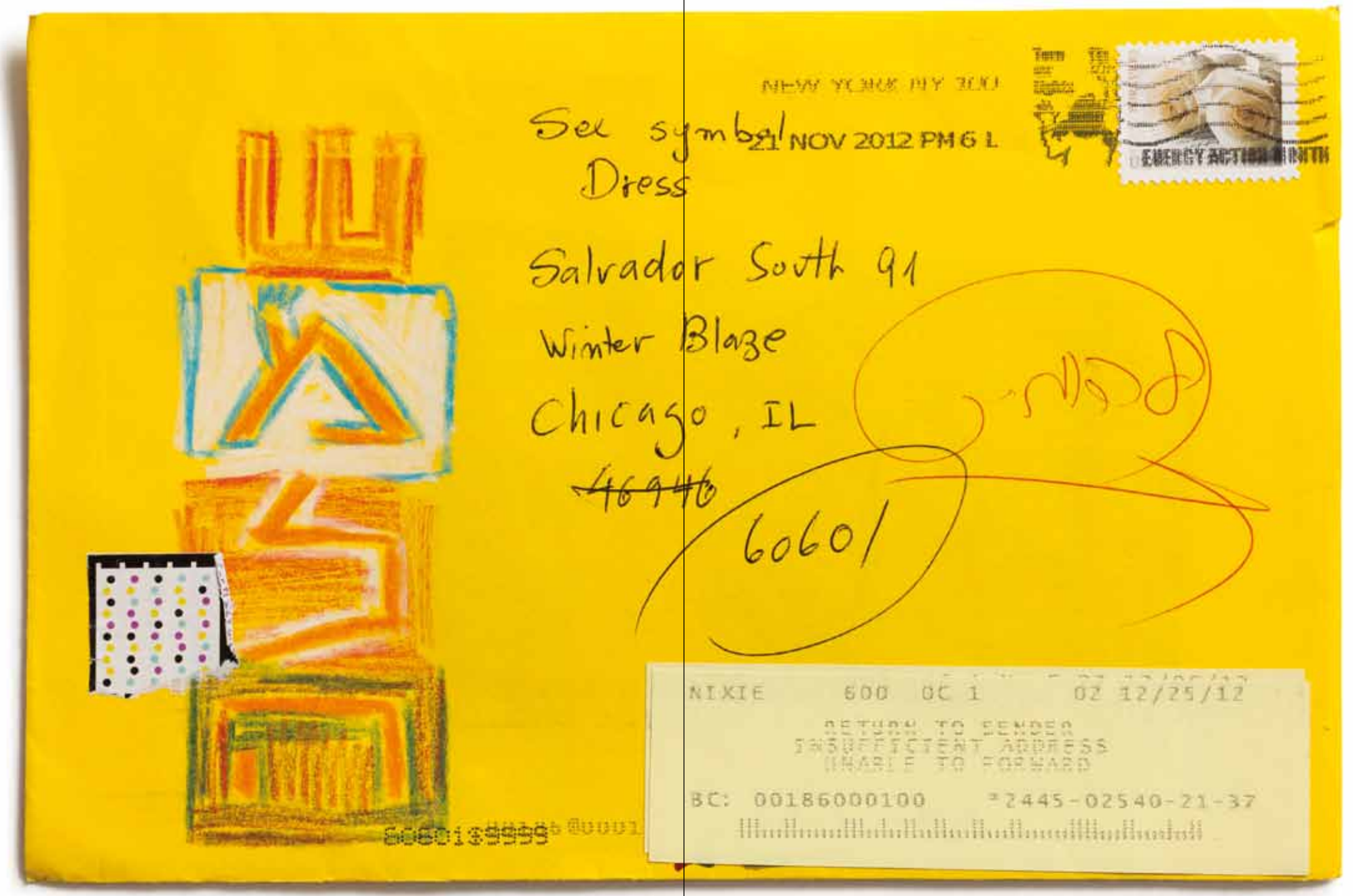
NEW YORK NY 300
Sex symbol
Dress
21 NOV 2012 PM 6 L
Salvador South 91
Winter Blaze
Chicago, IL
~~46946~~
60601
NIXIE 600 0C 1 02 12/25/12
RETURN TO SENDER
INSUFFICIENT ADDRESS
UNABLE TO FORWARD
BC: 00186000100 *2445-02540-21-37

Hemisman Dresses
41 Goldwing St.
Henrieta Fitzerald building
41051 Marto, ALABAMA
TIRANE
AL 1700
SELENA

RETURNED FOR BETTER ADDRESS
Hero Dresses
66 Ivory St.
Lobdale city
21583 Baffallo
CELEBRATE!

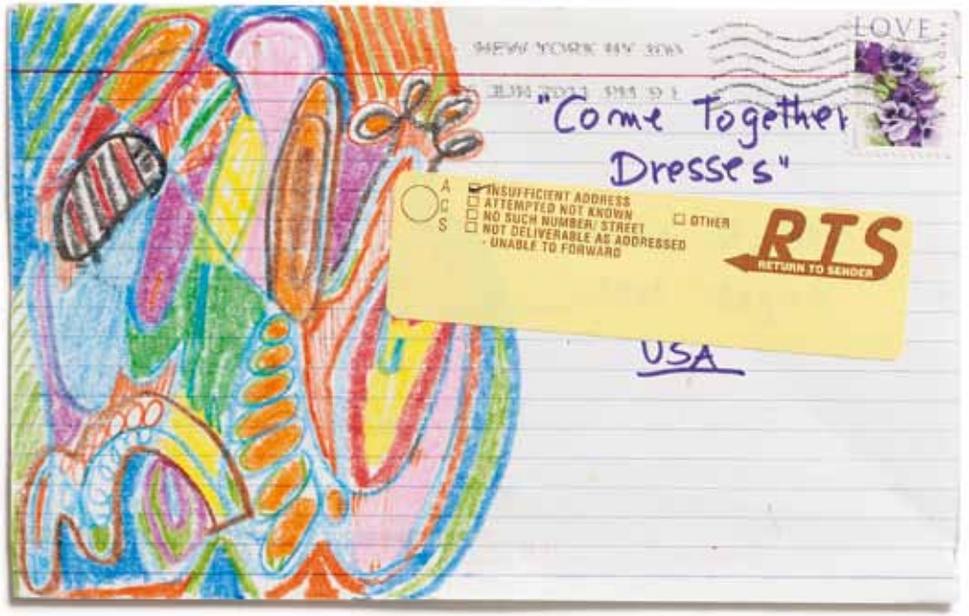
"Come Together Dresses"
INSUFFICIENT ADDRESS
ATTEMPTED NOT KNOWN
NO SUCH NUMBER/ STREET
NOT DELIVERABLE AS ADDRESSED - UNABLE TO FORWARD
OTHER
RTS
RETURN TO SENDER
USA

"Fabulous Dress"
Kotaya St. 65
RETURN TO SENDER
ADDRESS INSUFFICIENT

"Dress me angles"
Anglo Vera
Comunity Colledge
Curiciva
Bragil

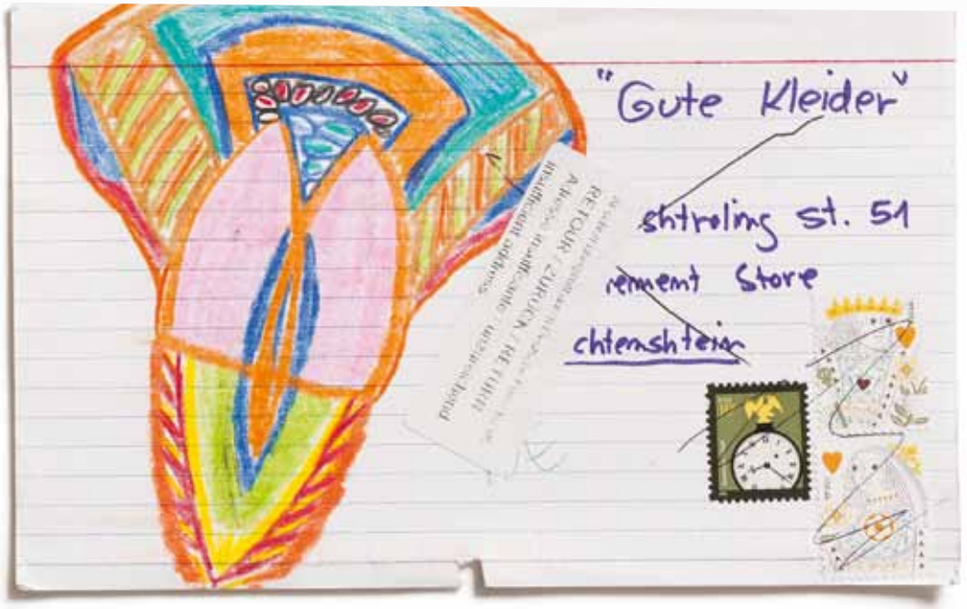
"Gute Kleider"
shtroling st. 51
rement Store
chtenshtein

Particular Dress
Cynthia Mc Cay
Nathalia Chokovak
82 Bruce Nav Marr
Brooklyn
New Delhi
INDIA
00174X0001

great Idea dress
13 FEB 2013 PM 7 L
Jennifer kraola
VOCAL CENTER
6 St. Marcus lane
Australia
RETURN TO SENDER
Insufficient Address
Left Address Unknown
Refused
Unclaimed
DATE 27/2
DO NOT PLACE THIS STICKER OVER CUSTOMER BARCODE OR ADDRESSEE'S NAME AND ADDRESS
USA

P.O.Box 9272
Petach-Tiqua (Gate of Hope)
49191
ISRAEL
GILAD IS STILL ALIVE
ישראל Israel
5.60
XVA GALLERY
Bastakiya, P.O.Box
37304
Dubai
Please return to
אין שרות
לשולח
RETOUR TO SENDER

P.O.Box 9272
Petach Tiqva
(Gate of Hope)
ISRAEL 49191
GILAD IS STILL ALIVE
ישראל Israel
5.60
The collectors Galleria
Alhamra cultural complex
Gaddafi Stadium
Ferozepur Road
Lahore
Pakistan
Please return to
להחזיר לשולח
RETOUR TO SENDER

P.O.Box 9272
Petach Tiqva
Gate of Hope
ISRAEL 49191
GILAD IS STILL ALIVE
Please return to
Tokyo Hipsters
Club
The Bldg: 8-29
Tongumaye
Shibakoko
Ja Bkam

9272
49191
גלעד עדיין חי

BS/9349
K. Shomariyau
46910 ISRAEL
NEW YORK NY 300
21 NOV 2012
Nevertheless Dress
75 Georges Riopelle
CASTRO 4180
CHILE
CELEBRATING
I ♥
RETURN TO SENDER
UNDELIVERABLE AS ADDRESSED
UNABLE TO FORWARD

B.S.
P.o.B 9349
K, Shomariyau
46910 ISRAEL
NEW YORK NY 300
21 NOV 2012 PM 6 L
Dress of Consequences
Lucy Birmingham
44 Hiroshi Suginoto
RETOUR
ADRESSE INSUFFISANTE
NAGOYA 26101
USA
I ♥ NY

Take Pulse of This Dress
Gorriguillar 76 St.
Colonia del Asta
21711
URUGUAY
VIA AIR MAIL

Colors in Front of
Dressing
Dojoshama St. 91
Fulcinolea 08113
VIA AIR MAIL
INSUFFICIENT ADDRESS

Deliberately Dresses
退回
RETURN
邮 2608
CN 15
歌舞伎
Kabuki
VIA AI

FABINA Dressing
Room
Whitinlago MARCUS
Utiligato Square
Martiness Lopecs 223
Villazon 11803
ARGENTINA
VIA AIR MAIL
CORREO ARGENTINO
CN 15
MOTIVO
DIRECCION INSUFICIENTE
DESCONOCIDO
SE MUDO
NUEVA DIRECCION
DATOS DEL DISTRIBUIDOR
CORREO ARGENTINO

ISRAEL
HANDLE WIT CARE!
GEORGIA O'KEEFFE
32
usa
O'KEEFFE
New Mexico

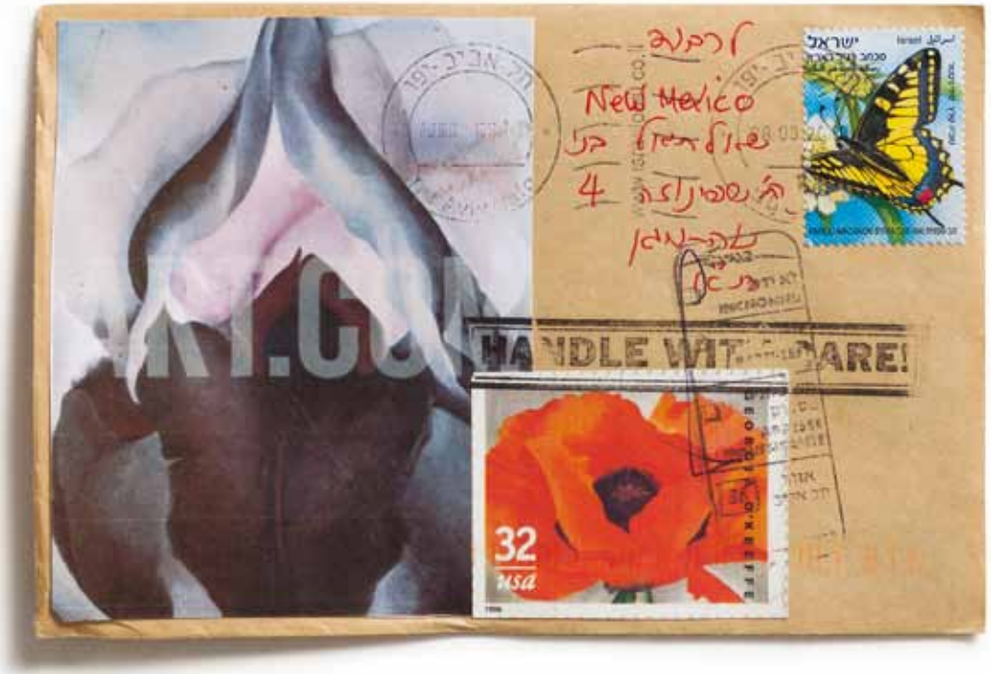
New Mexico
HANDLE WIT CARE!
GEORGIA O'KEEFFE
32
usa

HANDLE WIT CA
GEORGIA O'KEEFFE
32
usa

NO SUCH STREET
IN HAIFA
HANDLE WIT CARE!
GEORGIA O'KEEFFE
32
usa

From: BJS
P.O.B 9349
Kfar Shmaryau
46910 ISRAEL
Skim Hwa
Gallery
32 Aberdeen St.
Hong Kong

From: BJS
P.O.B 9349
Kfar Shmaryau
46910 ISRAEL
MUSEUM of Fine Art
Dózsa György út 41
Budapest
Hungary

Zurück/Retour/Ritorno
LA POSTE

NIXIE 871 4C 1 84 04/14/13
RETURN TO SENDER
INSUFFICIENT ADDRESS
UNABLE TO FORWARD
RC: 00186000100 *1145-03643-30-34

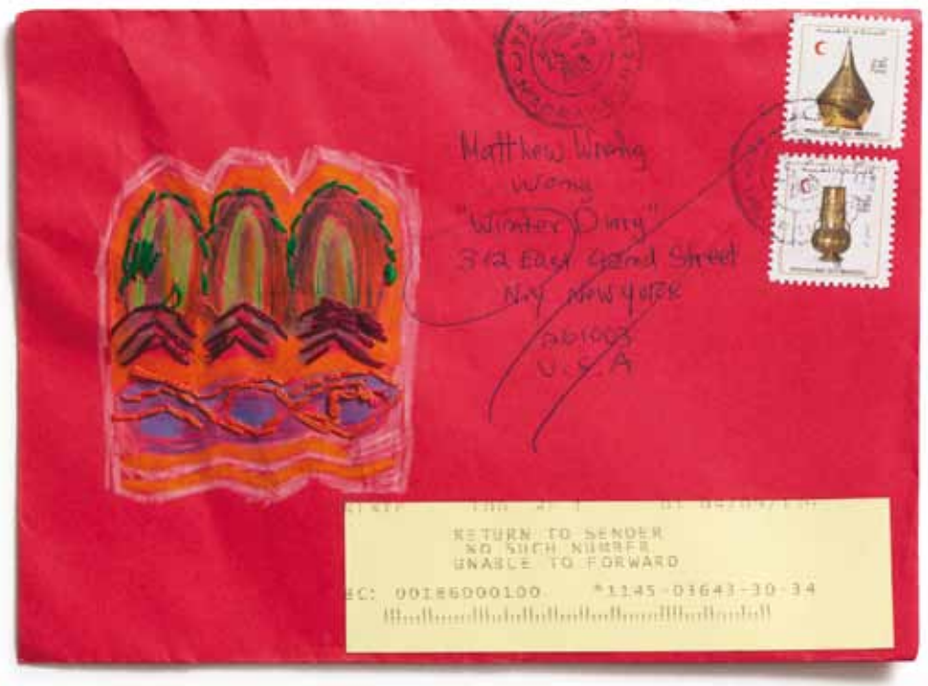
RETURN TO SENDER
NO SUCH NUMBER
UNABLE TO FORWARD
RC: 00186000100 *1145-03643-30-34

ZURÜCK
RETURN
PLZ: Israel CN 15
Unbekannt
Unknown
Nicht angenommen
Refused
Verzogen
Moved
Falsche PLZ
Wrong zip code
Verstorben
Deceased
Nicht behoben
Unclaimed
Anschrift ungenügend
Incomplete address
Rücksendedatum:
Return date: 8.4.13

空 航
PAR AVION
Beautiful Part of
God's creation
9349
K. Shemariyau
46910
ISRAEL
VIA AEREA
PAR AVION

PAR AVION
Antique Subject
Matter
9349
K. Shemariyau
46910
ISRAEL
Marcel Duchamp | forever | usa
VIA AEREA
PAR AVION
AJMAN
POSTA ROMANA

21 FEB 2013
HANOVER
Photography
22A Dundas st.
Kally
Colombia
Seychelles
R5
Seychelles
R2

Crochet a
Dance
Constructed color
Textile Way
2166 S Street
Washington DC
20006
U.S.A
LIVORNO
23 FEB
Seychelles
R2
Seychelles
R5
NIXIE
RETURN TO SENDER
NOT DELIVERABLE AS ADDRESSED
UNABLE TO FORWARD

if you can
dream it,
you can
dip it.
SANTA FE, NM
USA

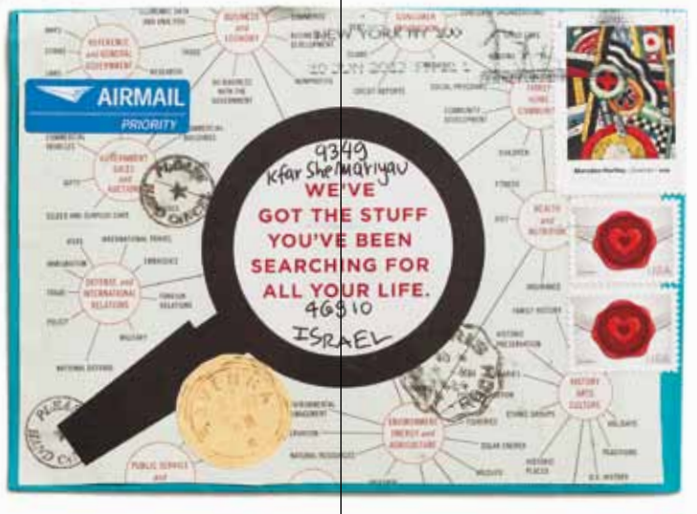
AIRMAIL
PRIORITY
9349
Kfar Shemaryau
WE'VE
GOT THE STUFF
YOU'VE BEEN
SEARCHING FOR
ALL YOUR LIFE.
46910
ISRAEL

AIRMAIL
PRIORITY
BJS
P.O.B
9349
Kfar
Shmaryau
46910
ISRAEL

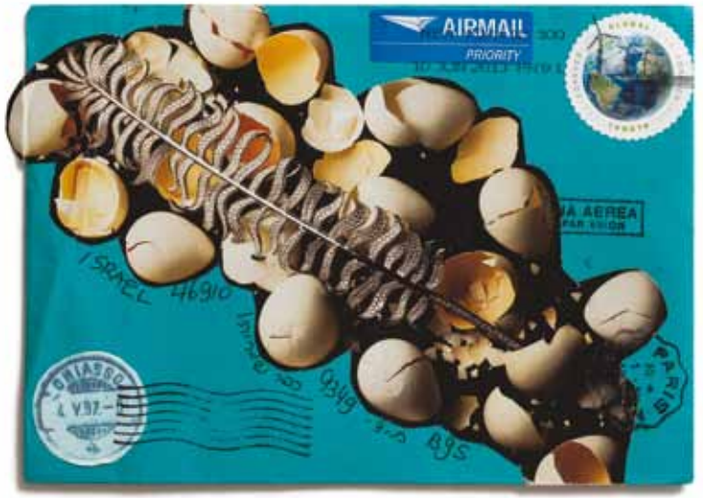
AIRMAIL
PRIORITY
ISRAEL 46910
BJS

gold
HAIFA
ISRAEL
VIA AEREA
PAR AVION
BJS
9349
K. Shmaryau
46910
REGISTERED
FIRST CLASS
PAR AVION
(ПО ВЪЗДУХА)

JUST THE THINGS
BJS - P.O.B 9349
Kefar
Shemaryau
46910
ISRAEL
AGORA PAUL
Alfonso Albert 61
Marakesh
Maroco
THE FEEL GOOD
新年快樂
HAPPY
NEW YEAR

BATIA SHANI – BIOGRAPHY

Born in Haifa, Israel, 1954
Lives and works in Israel and in New York, USA.

EDUCATION

1994-1995
Hamidrasha School of Art, Beit Berl, Kalmania

1989-1990
Royal School of Needlework (RSN), London

1974-1977
School of Social Work, Haifa University

SOLO EXHIBITIONS

2004
Frayed Colors, Chelouche House, Tel Aviv

2001
Sapiens Headquarters, London

1999
Woof and Warp, the Gallery at Mahana'im
Five-Finger Dilation, S.D. Danon Gallery, Tel Aviv

1997
Batia Shani – Paintings, S.D. Danon Gallery, Tel Aviv

GROUP EXHIBITIONS

2013
No Such Street in Haifa, Haifa Museu,, Haifa

2012
Exhibition of Israeli art, Bank Hapo'alim, Tel Aviv

2011
Exhibition of Israeli art, Bank Hapo'alim, Tel Aviv

2003
Art exhibition, Art and Film Festival, Madison Square Garden, New York

2000
Creating Peace, International Artists' Museum, Lodz

1999
S.D. Danon Gallery artists, Gallerie Façade, Paris
International painting exhibition, Aalborg City Hall
Holiday of Holidays, group project, Wadi Nisnas, Haifa
Fiber Art, an exhibition of needlework, Carmel, CA

1990
Group exhibition, graduates of the London School of Needlework, London

Over the years Shani's envelopes have been recognizable by their handicraft – painting and embroidery. In the recent series, mailed in 2013, the handicraft has almost disappeared, replaced by magazine clippings with various images, and only the addresses are written by hand. The importance and focus changed, from making an image to selecting an existing one. The release from the tyranny of the original image, which for Shani has been a guileless process, turned out again to be in sync with the spirit of the time. In this era of an endless flood of images, when we have at our disposal unlimited accumulations of visual information, many artists see no need to make their own original images and to add to the mass; instead they choose to appropriate existing images from the available sources.

[1] Umberto Eco, *A Theory of Semiotics*, Bloomington: Indiana University Press, 1976, p.7

[2] Boris Groys, *Art Power*, the MIT Press (February 8, 2013), introduction.

Shani's own biography, which includes wandering and living in different countries while contact was maintained mainly by letter, no doubt carried weight in her decision to work with envelopes. Despite her many years of art-making, the travelling, and the exposure to international art, Shani has been unaware of the Mail Art movement, which began with the Fluxus movement in the 50s and 60s, with Ray Johnson as its herald. While early mail artists based their work on conceptual issues and on connecting with other artists, and placed less value on aesthetics, Shani's has focused on just the opposite. The action is reflexive, the dialog is with herself, and the visual dimension is highly important. The containing aspect of the envelope has been disposed of and its surface is used as a bed for collage. The surface also signifies a point of encounter and friction between the individual and the state, between the writing, speech, and the memories of a private person and the authorities in various countries who scan this private information, voiding and deleting it when it does not conform to the system's logic.

In his project *Dossier Postale* (1969-70) the Italian artist Alighiero Boetti sent 26 envelopes to well-known artists, curators, art dealers, and critics. The people were real, but the addresses were erroneous and they were all returned to the sender. The idea behind sending the envelopes was to explore issues of randomness and improbability. Between the years 1968-1979, the Japanese artist On Kawara sent his gallerist and acquaintances a series of postcards called *I got Up At*, from different places and different time zones around the world. The postcards stated the time in which he woke up, as part of his interest in and exploration of the dimension of time. Shani's envelopes are mailed, but there's no knowing when, and if, they will ever come back. Their journey occurs in an alternate dimension to ordinary, regular, daily time – it is not pre-ordained, and despite the wish and the attempt to control it, it remains ungovernable.

is Still Alive." Having chosen to work with subject matter borrowed from real life in a conflict-ridden country, she considered humor and playfulness no longer legitimate, and in those few cases she has opted for real addresses. Those tragedies and the collective trauma connected in her mind to her encounters with bereaved families as a social worker, as well as with a personal sense of loss as the daughter of Holocaust survivors. Having grown up in a home with no visual mementos of the past, she used the envelopes to create an archive of memories for her children and grandchildren. The use of the envelopes, which are meant to contain letters, an almost extinct form of communication in our digital era, is in itself an attempt to preserve something of the old world for future generations.

Shani's process is nostalgic, but the industrious, obsessive action, stemming from an uncontrollable impulse, has never left room for thinking or for sorting, pushing consciousness aside. An examination of the envelopes reveals that stamps containing the number 48, 67, and 73 appear in several series. Shani has stamped on the envelopes three dates, highly significant in Israel's history and in its narrative of three wars, whose courses and consequences affect life in Israel to this very day. These wars, whose ghosts still haunt individual Israelis and the society as a whole, are largely responsible for shaping Israeli society and for many of its maladies. Shani herself has served in the Yom Kippur War and many of her cohorts were injured or killed in this war. The numbers appear next to the Hebrew word for "dress" or to a painted image of a dress. The Hebrew word for "war" is in the feminine, but its connotations evoke masculinity, aggressiveness, violence and destruction, while the dress (also feminine in Hebrew) relates to femininity, softness, and seduction. The encounter between masculine and feminine is a major issue in Shani's art. Exploration of femininity, sexuality, traditionally feminine crafts, and her own identity as a creative artist in the context of a family, of being a wife and a mother, occupies a central place in her work.

form of display, she continued sending envelopes around the world. This time she tried to control the process and make sure that most of them would be returned. As one who had an unrebellious childhood, she now decided to be a "bad girl," to be naughty, to have fun, and to fool postal services worldwide. Shani began sending envelopes from places around the globe, where she had stayed, to non-existent people in fictitious addresses, knowing that the envelopes would be returned when the address or the person would not be found. The return address was her own residence at the time; the envelopes were mailed in one country, addressed to another, and then returned to her home at the end of the process. Her manipulation of the postal services made the postal workers in different countries active participants in the envelope project. With their help, but without their knowledge or permission, she has created a wide-ranging, border-crossing exhibition.

In the foreword to his book *Art Power,* Boris Groys[2] writes: "The dominating art discourse identifies art with the art market and remains blind to any art that is produced and distributed by any mechanism other than the market". The way in which Shani has chosen to distribute her envelopes was no doubt an act of protest and defiance against the art world, with its rules of acceptance and its exclusion of "outsiders" like herself, who did not match the archetype of the certified artist, as perceived by the active players in the art market.

The switch from the playful, humorous, free act of sending the envelopes to making them a pointedly political statement occurred after the assassination of Prime Minister Yitzhak Rabin in 1995. Shani has decided to commemorate the first anniversary of his death by mailing envelopes with a postage stamp carrying his portrait. The decision stemmed from her wish to share the tragedy with people around the world and to expose them to the rift experienced by Israeli society. Years later she employed a similar tactic with envelopes carrying stickers which read "Free Ron Arad" and "Gilad Shalit

Umberto Eco[1] writes in his book, *A Theory of Semiotics*:
"Semiotics is concerned with everything that can be taken as a sign. A sign is everything which can be taken as significantly substituting for something else. This something else does not necessarily have to exist or to actually be somewhere at the moment in which a sign stands in for it. Thus, semiotics is in principle the discipline studying everything which can be used in order to lie."

RETURN TO SENDER

Tamar Dresdner

The surface of the envelopes Batia Shani has been sending to fictitious, non-existent addresses is covered with a rich system of signs, comprising postal stamps, words, drawings, embroidery, and collage. Sometimes, but not always, the text and the image match.
Other signs are added on, imprinted by postal services throughout the world, referring to the unknown recipient and to the fictitious address, which has not been found. On first encounter with the envelopes the viewer is amazed by their richness and physical beauty, but soon an embarrassment sets in, a lack of understanding resulting from the attempt to decipher the addresses and the weird, funny, nonsensical, enigmatic names, and to find out what's behind this artistic course of action.

The first set of envelopes was sent in 1994, as an act of trial and error. Shani sent out envelopes, decorated with embroidery, to galleries and various art institutions, naively expecting to get them back with some added element or with a letter. Most envelopes were not returned. Bypassing the art world in an act intended to avoid imminent disappointment, and suggesting a different

NO SUCH STREET IN HAIFA

BATIA SHANI